

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317219725
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2317219725.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, E., zastúpená advokátom: JUDr. Marcel Ružarovský, so sídlom A. Žarnova 11C, Trnava, o zaplatenie 1.217,10 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp/356/2017-500 zo dňa 7. júna 2022 vo výroku III., takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovanej voči žalobcovi priznáva nárok na pomernú náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 81,74 %.

Žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20,32 Eur od 28.10.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní, výrokom II. vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a výrokom III. súd žalovanej priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 97%.

Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie v napadnutom výroku III. odôvodnil tým, že rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, kde žalovaná ako takmer plne úspešná strana sporu má právo na 97% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Súd prihliadol pri výpočte na všetky nároky žalobcom v konaní uplatnené, t.j. okrem istiny aj kapitalizované úroky.

Proti výroku, ktorým súd určil žalovanej náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v rozsahu 97% (výrok III), podal žalobca odvolanie. Žalobca sa s argumentmi súdu prvej inštancie nestotožňuje a považuje rozsudok v napadnutej časti za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C.s.p.) a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.). Žalobca poznamenáva, že z odôvodnenia rozsudku v napadnutom výroku nie je zistiteľné, ako presne (akým matematickým výpočtom) súd dospel k uvedenej percentuálnej sume resp. ktoré konkrétne číselné parametre zohľadnil pri výpočte výšky trov konania. Odôvodnenie súdu je len všeobecné a rozhodnutie súdu prvej inštancie je tým nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie zaťažil rozsudok vadou, pre ktorú je potrebné napadnutý výrok zrušiť. Poukázal na § 220 CSP, na Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 03.12.2015 publikované z Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutie súdov Slovenskej republiky 1/2006 pod č. 2, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/07, I. ÚS 33/2012).

Žalobca má za to, že napadnutý rozsudok nespĺňa vyššie uvedené judikatúrou formulované náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia, a teda je nedostatočne odôvodnený a z tohto dôvodu nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku (ods. 26) riadne nezrejmil svoje myšlienkové pochody a vyvedené právne závery a teda takýto rozsudok nie je možné považovať za dostatočne odôvodnený, jasný a určitý.

Žalobca poukazuje aj na uznesenie Krajského súdu Košice č. 11Co/49/2018-135 zo dňa 26.2.2018, uznesenie Krajského súdu Trnava č. 25Co/109/2017-81 zo dňa 11.07.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 1Cob/29/2020 zo dňa 30.04.2021; rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10 Co/11/2022 zo dňa 28.2.2022; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13CoCsp/42/2020 zo dňa 16.02.2021.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného, súd pri posudzovaní úspechu a neúspechu v konaní prihliadal nielen na úspech v konaní v časti istiny ale aj v časti príslušenstva (kapitalizovaných úrokov) a z tohto dôvodu súd pri výpočte náhrady trov konania postupoval nesprávne, keď pri určení hodnoty sporu neprihliadal iba na žalovanú istinu. Ak sú úroky len príslušenstvom pohľadávky, pri posudzovaní miery úspechu sa na ne neprihliada, a to s poukazom na uznesenie NS SR č.k. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008 a rozsudok KS Trnava č. 10CoPr/2/2016 z 27.7.2016. Obdobne rozhodli odvolacie súdy aj v týchto rozhodnutiach rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. 12Co/145/2017 zo dňa 27.3.2018, rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. 25Co/40/2018 zo dňa 30.5.2018, rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. 25Co/90/2018 zo dňa 25.07.2018; rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. 1Co/70/2018 zo dňa 08.11.2018; rozhodnutie Krajského súdu Žilina č. 9Co/52/2019 zo dňa 28.03.2019; rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 13Co/14/2019–215 zo dňa 28.06.2019; rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6CoCsp/11/2020 zo dňa 29.4.2020; rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/1/2019 zo dňa 29.04.2020; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 23CoCsp/10/2020 zo dňa 17.2.2021; rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13CoCsp/55/2020 zo dňa 20.4.2021.

Vzhľadom na uvedené, má žalobca za to, že súd nemal pri posudzovaní úspechu prihliadať na úspech v časti príslušenstva, ale mal prihliadať na úspech v konaní iba v časti istiny. Žalovaná istina bola vo výške 1217,10 eur, pričom žalobca bol úspešný v časti istiny 240,32 eur (priznaná suma 20,32 eur + úhrady 220 eur po podaní žaloby, pre ktoré žalobca zobral žalobu čiastočne späť).

Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a v zrušenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žiada odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napádanej časti ako vecne správny potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa požiadavky ustanovenia § 220 ods. 2 CSP a nemožno mu v tejto časti nič vyčítať, nakoľko ako celok je preskúmateľné. Nejde o vadu rozhodnutia, pokiaľ je odôvodnenie stručné, ale výstižné a z hľadiska zákona aj vecne správne.

Za nedôvodné je potrebné považovať aj námietky žalobcu týkajúce sa toho, že súd mal prihliadať iba na uplatnenú istinu, a nie aj na úroky. Žalobca v tejto súvislosti opomína, že príslušenstvo pohľadávky (úrok vo výške 82,78 eur) si uplatnil popri istine vo výške 1.217,10 eur, teda ako samostatný nárok. V tomto smere je irelevantná aj súdna prax, na ktorú žalobca poukazuje, resp. niektoré rozhodnutia sú priamo v jeho neprospech.

Súčasne z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.10.2015, sp. zn. 2MCdo 13/2014 (na ktorý žalobca odkazuje prostredníctvom rozhodnutia Krajského súdu Nitra, sp. zn. 25Co/90/2018) vyplýva, že dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa si uplatnila proti žalovaným nárok na zaplatenie peňažnej sumy 13.996.41 eur spolu s úrokom z omeškania vyjadreným v percentuálnej výške 11.99% z rôznych istín od 29. augusta 2008 až do zaplatenia.

Príslušenstvo pohľadávky teda nebolo žalobkyňou uplatňované ako kapitalizovaná hodnota a samostatná vec. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (t.j. veci hlavnej) podľa ustanovenia § 121 ods. 3 OZ a znášajú osud hlavnej veci, preto ak sú uplatnené spolu s istinou, netvoria osobitný predmet konania a nejde ani o spojenie dvoch samostatných vecí.

Teda pokiaľ si žalobca uplatnil konkrétnu sumu ako úrok z omeškania, potom ide o osobitný nárok uplatnený popri istine, resp., popri ďalších žalobcom presne vyčíslených nárokoch (ide o samostatné „veci“ ako predmet konania). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania je potom potrebné to zohľadniť.

Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 03.12.2019, sp. zn. 25Co/14/2019, ktorý sa týkal podobnej veci, kde si žalobca uplatnil okrem

istiny aj kapitalizované príslušenstvo.

Súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri výpočte nároku na náhradu trov konania vychádzal aj z ďalších osobitne uplatnených súm, nielen z istiny.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (aktuálne § 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d) a h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu (§ 388 Civilného sporového poriadku).

Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou argumentáciou žalobcu, že napadnuté rozhodnutie vo výroku III. o náhrade trov konania je nedostatočne odôvodnené, absentuje uvedenie výpočtu ako súd dospel k záveru o priznaní pomernej náhrady trov konania v rozsahu 97%, nie je zrejmé z čoho súd vychádzal. Z uvedeného vyplýva, že je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, čo by znamenalo postup podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a zrušenie rozhodnutia v napadnutej časti a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň však odvolací súd zobral do úvahy § 390 ods. 1 CSP, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie (rovnakej procesnej povahy ako napadnuté rozhodnutie) už raz bolo zrušené odvolacím súdom uznesením č.k. 24CoCsp/63/20202-430 zo dňa 14.12.2021, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, preto odvolací súd rozhodol sám v predmetnej veci.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Rozhodovanie o náhrade trov konania má dve samostatné fázy. Prvou je rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, o ktorom rozhodne súd bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Druhou fázou je rozhodovanie súdneho úradníka súdu prvej inštancie, ktorý rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť v zmysle § 239 a nasl. CSP, o ktorej rozhodne sudca súdu prvej inštancie. Rozhodnutiu sudcu o sťažnosti je konečné, bez možnosti ďalších opravných prostriedkov.

11. V ustanovení § 255 CSP sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálneho kritéria priznania náhrady trov konania. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer

úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

12. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovanej k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Preto ak žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu, z procesného hľadiska platí, že žalobca zavinil zastavenie konania.

13. V tejto súvislosti je dôvodné prihliadnúť aj na ustálenú rozhodovaciu prax. Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo/225/2010).

Podstatou odvolacej argumentácie žalobcu bolo namietanie, že pri určovaní úspechu a neúspechu strán sporu je nutné vychádzať výlučne z istiny, keďže príslušenstvo pohľadávky nebolo v žalobe kapitalizované. Súd prvej inštancie pri určovaní úspechu a neúspechu strán sporu ale príslušenstvo, ktorého zaplataenia mimo istiny sa žalobca domáhal, zahrnul do výpočtu.

Pokiaľ ide o otázku zahrnutia príslušenstva do výpočtu pomeru a neúspech strán sporu, aj keď príslušenstvo nebolo v žalobe vyčíslené, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že hodnotu príslušenstva vyčíslenú ku dňu rozhodnutia, je potrebné zahrnúť do výpočtu pomeru úspechu a neúspechu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 1/2004 z 27.4.2004 (uverejnený v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov SR pod č. 34/2005), v zmysle ktorého „procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatnej časti“ podľa ustanovenia § 142 ods. 3 O.s.p., ale za „čiastočný úspech“ v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p.“ Rovnako v zmysle Zjednocujúceho stanoviska občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trnave zo dňa 3.6.2020 „sa všetci sudcovia občianskoprávneho kolégia zhodli v názore, že pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa pri určovaní hodnoty sporu prihliada aj na nevyčíslené príslušenstvo, ktoré súd vyčísli ku dňu rozhodnutia, ako to vyplýva z rozhodnutia sp. zn. 24Co/178/2018-201, ktoré odkazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2004 zo dňa 27.4.2004“. Žiada sa zdôrazniť, že závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v rozhodnutí Rc 34/2005 (sp. zn. 1 M Cdo 1/2004 z 27.4.2004), boli prijaté aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co 151/2008 z 9.2.2010, ktoré úsudky súdov napokon akceptoval i Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 63/2010 z 9.2.2010. Ústavný súd SR v predmetnom rozhodnutí poukázal na ustálenú súdu prax, keď konštatoval, že „ak krajský súd argumentoval „doterajšou súdnou praxou“, podľa ktorej „každý neúspech navrhovateľa ohľadne príslušenstva žalovanej sumy, nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný, resp. paušálne považovaný za neúspech v pomerne nepatnej časti následkami uvedenými v ust. § 142 ods. 3 O.s.p.“, nemožno jeho záver o aplikovateľnosti § 142 ods. 2 OSP na sťažovateľov prípad považovať za arbitrárny alebo zjavne neodôvodnený“. Rovnaký právny názor o zahrnutí nielen istiny ale aj príslušenstva (vyčísleného, aj nevyčísleného v žalobe) pri výpočte úspechu a neúspechu strán sporu zaujal napr. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 6Co 95/2010 z 27.1.2011, Krajský súd v Trnave v rozhodnutiach sp. zn. 9Co/117/2019 z 19.11.2019, sp. zn. 24CoCsp/10/2020 z 2.9.2020. Odvolací súd považuje za nespravodlivé, aby príslušenstvo nebolo zahrnuté do výpočtu úspechu a neúspechu strán sporu, keďže je súčasťou uplatneného nároku, jeho výška je častokrát vyššia ako samotná istina a rozhodovanie o ňom je neraz zložitou skutkovou otázkou. Niet žiadneho logického dôvodu vychádzať pri určení pomeru a úspechu len z uplatnenej istiny, keďže v súlade so zásadou zodpovednosti za

výsledok sporu by mal žalobca niesť zodpovednosť za úspech alebo neúspech vo všetkých uplatnených nárokoch (aj v príslušenstve).

Keďže súd prvej inštancie neuviedol žiaden výpočet, ktorého výsledkom mal byť ním uvedený záver o priznaní náhrady trov konania žalovanej v rozsahu 97%, odvolací súd vykonal výpočet.

Žalobca sa predmetnou žalobou doručenou súdu 30.11.2017 domáhal zaplata sumy 1.217,10 eur, úrok 82,78 eur, úrok z omeškania 0,71 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.217,10 eur od 28.10.2017 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplata istiny 1.217,10 eur od 28.10.2017 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplata úrokov 82,78 eur od 28.10.2017 do zaplata, nahradiť trovy konania - súdne poplatky prípadne iné vyčíslené trovy konania, nezaplata poplatky za poistenie vo výške 2,70 eur.

Žalobca podaním zo dňa 31.10.2018 zobral žalobu späť v časti istiny 100,- eur vzhľadom na úhradu uvedenej sumy žalovanou dňa 16.10.2018 a žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.117,10 eur, úrok 82,78 eur, úrok z omeškania 0,71 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.217,10 eur od 27.10.2017 do 16.10.2018, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplata istiny 1.217,10 eur od 27.10.2017 do 16.10.2018, úrok 5% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do zaplata, úrok 5% ročne z nezaplata úrokov 82,78 eur od 27.10.2017 do zaplata, nahradiť trovy konania. Následne žalobca uviedol, že dátum 27.10.2017 bol uvedený nesprávne, správny dátum je 28.10.2017 (č.l. 193).

Žalobca podaním zo dňa 5.4.2019 zobral žalobu späť v časti istiny 120,- eur vzhľadom na úhradu uvedenej sumy žalovanou dňa 15.3.2019 a žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 997,10 eur, úrok 82,78 eur, úrok z omeškania 0,71 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.217,10 eur od 28.10.2017 do 16.10.2018, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do 15.3.2019, úrok 19,90% ročne zo sumy 997,10 eur od 16.3.2019 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplata istiny 1.217,10 eur od 28.10.2017 do 16.10.2018, úrok 5% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do 15.3.2019, úrok 5% ročne zo sumy 997,10 eur od 16.3.2019 do zaplata, úrok 5% ročne z nezaplata úrokov 82,78 eur od 28.10.2017 do zaplata, nahradiť trovy konania a nezaplata poplatky za poistenie 2,70 eur.

Prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 17Csp/356/2017-345 zo dňa 7.7.2020 právoplatne výrokom II. vo zvyšnej časti konanie zastavil, pričom zastavenie sa týkalo istiny 220,- eur vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby (pozri bod 7. uvedeného rozsudku). Vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 24CoCsp/63/2020-430 zo dňa 14.12.2020, rozsudok prvoinštančného súdu č.k. 17Csp/356/2017-345 zo dňa 7. júla 2020 bol vo výroku I. a v závislom výroku III. zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Zrušená a vrátená časť sa týkala výrokov, ktorým súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 997,10 eur, úrok 82,78 eur, úrok z omeškania 0,71 eur, poplatok za poistenie 2,70 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.217,10 eur od 28.10.2017 do 16.10.2018, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do 15.3.2019, úrok 19,90% ročne zo sumy 997,10 eur od 16.3.2019 do zaplata, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplata istiny 1.217,10 eur od 28.10.2017 do 16.10.2018, úrok 5% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do 15.3.2019, úrok 5% ročne zo sumy 997,10 eur od 16.3.2019 do zaplata, úrok 5% ročne z nezaplata úrokov 82,78 eur od 28.10.2017 do zaplata a ktorým žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania 100%.

Následne prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom č.k. 17Csp/356/2017-500 zo dňa 7.6.2022 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20,32 Eur od 28.10.2017 do zaplata, všetko do troch dní, vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol a súd žalovanej priznal náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 97%. Odvolanie žalobcu bolo podané výlučne voči výroku o náhrade trov konania, preto vo veci samej rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

Z popísaného vyplýva, že späťvzatie sumy 220 eur zavinila žalovaná, nakoľko po začatí konania zaplatila žalobcovi sumu 100 eur dňa 16.10.2018 a sumu 120 eur dňa 15.3.2019, preto v zmysle § 256 ods. 1 CSP žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

Žalobca bol úspešný v istine 240,32 eur (220 +20,32) a úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 20,32 eur od 28.10.2017 do rozhodnutia odvolacieho súdu – 18.1.2023, čo predstavuje 5,31 eur spolu 245,63

eur. Žalobca si uplatňoval istinu 1.217,10 eur, úrok 82,78 eur, úrok z omeškania 0,71 eur, poplatok za poistenie 2,70 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.217,10 eur od 28.10.2017 do 16.10.2018 – 234,90 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do 15.3.2019 – 91,36 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 997,10 eur od 16.3.2019 do rozhodnutia odvolacieho súdu 18.1.2023 - 763,79 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených istiny 1.217,10 eur od 28.10.2017 do 16.10.2018 – 59,02 eur, úrok 5% ročne zo sumy 1.117,10 eur od 17.10.2018 do 15.3.2019 - 22,95 eur, úrok 5% ročne zo sumy 997,10 eur od 16.3.2019 do 18.1.2023 (rozhodnutia odvolacieho súdu) - 191,91, úrok 5% ročne z nezaplatených úrokov 82,78 eur od 28.10.2017 do 18.1.2023 rozhodnutia odvolacieho súdu – 21,64 eur, spolu 2.688,86 eur.

Konečný úspech žalobcu teda je 9,13%, čo predstavuje súčet priznanej istiny a úrokov prvoinštančným a odvolacím súdom v pomere k sume, ktorú si žalobca uplatnil (t.j. $245,63 : 2.688,86 \times 100 = 9,13\%$). Úspech žalovanej predstavuje 90,87% ($100\% - 9,13\%$). Pomerný úspech úspešnej žalovanej je potom 81,74 % ($90,87\% - 9,13\% = 81,74\%$).

S poukazom na vyššie súd prvej inštancie rozhodol nesprávne pokiaľ žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 97%, odvolací zmenil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. v zmysle § 388 CSP tak, že súd priznal úspešnej žalovanej voči žalobcovi nárok na pomernú náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 81,74%, pričom o samotnej výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté vzhľadom na čiastočný úspech strán sporu podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).
Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).
Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).